

Posudek k diplomové práci Elišky Šrámové:

EVOLUCE GENETICKÉHO KÓDU A TAXONOMIE OXYMONÁD

Eliška Šrámová přišla do naší laboratoře v září 2009. Bakalářským stupněm prošla v Českých Budějovicích, takže magisterské téma pro ni bylo nové. Standardní dobu studia si prodloužila o rok, ovšem část této doby strávila na studijní stáži v rámci projektu Erasmus, která s diplomovou prací nesouvisela.

Eliška dostala za úkol dotáhnout do konce studii diverzity jednoduchých oxymonád, která ležela takříkajíc „v šuplíku“ již od dob mého PhD studia. Znamenalo to dopilovat do konečné podoby některé sekvenční sekvence pro malou ribozomální podjednotku, osekvenovat tento gen u dalších kmenů oxymonád, které se v naší laboratoři nashromáždily, a podívat se na morfologii některých z nich. Aby práce nebyla pouhou dodělávkou a měla také svůj osobitý rozměr, přidali jsme navrch ještě průzkum genetických kódů u našich kmenů. Přestože mi téma zpočátku připadalo až příliš jednoduché, práce bylo nakonec poměrně hodně. Samotná amplifikace dlouhých genů z těchto prvků není úplně rutinní záležitostí. Navíc se díky spolupráci s laboratoří Ivana Čepičky za dobu Eliščiných práce téměř zdvojnásobil počet kmenů, které bylo možné analyzovat. Výsledkem je práce, která samozřejmě nedokončila všechno, co bychom rádi dokončili, nicméně posunula věci o velký kus vpřed. Její publikování, ke kterému doufám dojde v dohledné době, bude domnívám se takovým malým průlomem v zanedbaném výzkumu této opomíjené skupiny prvků.

Pracovní úsilí Elišky se plynule zvyšovalo s časem. Po počátečním období orientování se v problému a metodách, začala Eliška systematicky a svědomitě pracovat a vše by bylo určitě ještě lepší, kdyby do práce vložila více svých vlastních nápadů. Jak už to tak bývá, nejvíce výsledků získala v posledních měsících, kdy se jí podařilo nalézt nejoptimálnější protokol pro PCR těchto genů z oxymonád a výsledky se začaly sypat rychleji. Bylo až škoda, že musela práci v laboratoři přerušit, aby vůbec svou diplomovou práci sepsala. Samotné psaní se odehrávalo v lehkém, zdaleka však ne zoufalém, spěchu a do všeho se ještě vmezeřila konference PROTIST2012 v Oslu, kde Eliška prezentovala své výsledky formou posteru. Za navrženým časovým plánem psaní Eliška brzy zaostávala, což mě trochu znervózňovalo. Příjemně mě ovšem překvapila kvalita textů, které mi posléze dodávala. Texty samozřejmě vyžadovaly tu menší tu větší korekce z mé strany, celkem vzato byl však zdroj rukopisu poměrně rychlý a alespoň z mé strany bezbolestný. Konečná podoba spisu pak podle mého názoru má kvality požadované pro diplomovou práci, jsem na něj pyšný a rád si jej zařadím do poličky mezi ostatní.

Vladimír Hampl